

24.75x32.81	1	עמוד 19	כותרת - גלובס	18/06/2010	23061769-4
"עמותת אומץ תנועת אומץ אום - 28150"					

הון פוליטי / לילך ויסמן

מחכים ללינדנשטראוס

המחנות המסוכסכים בלשכת רה"מ – מחנה ארד ומחנה חפץ – ממתנינים לחקירת מבקר המדינה בעניין המשט לעזה כדי לסגור חשבונות; ובינתיים ברק מאבד את התומכים האחרונים בצמרת העבודה

בסיכוב את דר נדלר ממחנה ברק במירוץ לראשות המשמרת הצעירה של המפלגה. בבירן תמכו כמעט כל חברי ושרי המפלגה וגם אלדד יניב ועיני לא נפקדו מהרשימה. ככה זה אצל ברק. הוא מאבד את כולם איפשהו בדרך, ואחר כך הם מתקבצים נגדו. האירוע הזה אולי איזוטרי, אבל מבטא במידה רבה את כוחו של ברק בעבודה. במונחים של הפוליטיקה הרחבה מדובר בהצבעת מחאה נגד מצבה של המפלגה. לפי התוצאות האלה, אם יחליט מישור להביא לוועידת המפלגה הצבעה על יציאה מהמשלה – היא עוד יכולה לעבור.

שלוש לשמחון

גם את היחיד שעוד נותר לציורו בסיעה, שר החקלאות שלום שמחון, עלול ברק לאבד לטובת תפקיד יו"ר קק"ל. והוא מאוד מתאמץ שזה יקרה. במסגרת עתירתו של אפי

בדומה לצי'רצ'יל, רשם ברק הצלחה כשבועזרת חייל אחד בלבד, סרן נתניהו, הצליח לסובב את העולם על האצבע ולהקים ועדת חקירה ללא חקירה, שתהיה אפקטיבית בדיוק כמו קפה ללא קפאין

שטנצלר נגד הצנחתו של שמחון לתפקיד, מתח השבוע ביהמ"ש ביקורת חריפה על יו"ר העבודה והבהיר שהתהליך לא כשר. שלא לפרוטוקול תמה השופט אם מדובר בשלטון אסר. "אתם עושים צחוק מהעבודה", אמר השופט לעורכי-דינו של שמחון, משמעות המושג בחירה – מחייבת לפחות שני מועמדים. במילים אחרות, המהלך של ברק לא עומד במבחן ביהמ"ש. אביר שלטון החוק לקח את הדברים לתשומת ליבו, והמוח האנליטי המציא תרגיל חדש ולא פחות מסריח מקודמיו: הבוקר בשעה 6:30 הוצבה קלפי בבנייני האומה, ללא כל הודעה מוקדמת, וחברי לשכת העבודה הלכו לבחור. כמה מפתיע, שעתיים אח"כ הוכתר שמחון כמנצח, אחרי שגבר על מועמד קש. עורכי-דינו של שטנצלר, שלא ידע על קיומה של ההצבעה עשו דרכם שוב היום לביהמ"ש, להגיש צו מניעה. איש שלטון החוק עוד יואשם בבזיון ביהמ"ש.

כרגע, הישועה של שטנצלר יכולה לבוא ממקום אחר בכלל: בעקבות פנייה של עמותת אומ"ץ, בוחן היועץ המשפטי לממשלה את האפשרות לפסול כליל את מועמדותו של שמחון לתפקיד, ולדרוש תקופת צינון. בסוף, אחרי כל המאבקים, יעשה יהודה ויינשטיין את כל העבודה.

גם כשהוא רוצה לסדר ג'וב לחבר, ברק מצליח להסתבך. לא רק שהוא נאבק בבתי המשפט, עכשיו הוא גם צריך לשלם עשרת אלפים שקל פלוס מע"מ הוצאות משפט לשטנצלר ושות'. בתרגום לשפתו זה התמחור של בלטה במגדלי אקירוב, בתרגום לשפתה של מפלגת העבודה, זה סכום שהיא לא יכולה להרשות לעצמה להוציא. ●

המבקר מיכה לינדנשטראוס. יגרוף את הבולטות והכותרות (צילום: איל יצהר)

עד להודעתו של מבקר המדינה על הקמת ועדת חקירה לבדיקת אירועי המשט לעזה, בדיחות הדעת אפפה את לשכת ראש הממשלה. במסדרונות המשרד קראו אנשי הלשכה זה לזה "מרשי" והתלוצצו שבקרב, ללא תיווך עו"ד, לא יוכלו לדבר זה עם זה. זה היה בשבוע שעבר כשענת ועדת החקירה הבינלאומית עוד ריחפה מעליהם. החלטתו של מיכה לינדנשטראוס לחקור את האירועים, הפכה את הצחקוקים במשרד למציאות. את החיוכים שנמחקו מחליף רעש מכונות הצילום, שעושות שעות נוספות. מי שחושש ממה שעלולה הוועדה למצוא, עסוק באיסוף מסמכים שיצילו את עורו. ובכל זאת, לא כולם מוטרדים מכך שהמבקר החליט להתערב. יש כאלה שאפילו חיכו לרגע. אין כמו חקירת מבקר לסגירת חשבונות אישיים בתוך הלשכה המסוכסכת ממילא. בשני המחנות שבלשכת נתניהו רואים בלינדנשטראוס את האור: במחנה עוזי ארד, ראש המועצה לביטחון לאומי, מקווים שמבקר המדינה יעגן בחוק את חוק המועצה לביטחון לאומי (המל"ל), ואם על הדרך ימצא המבקר שראש מערך ההסברה, ניר חפץ כשל, ארד לא יזיל דמעות; מנגד, המחנה של חפץ, בטוח בצדקת דרכו, ואם יצליח להפיל את ארד ולטעון שהוא זה שביקר את החקירה, זה יהיה מבחינתו הבונוס. כרגיל, מי שבסוף ישלם את המחיר הוא ראש הממשלה, בנימין נתניהו, ולא בפעם הראשונה.

לשופט בדימוס יעקב טירקל, ראש הוועדה שהוקמה לבדיקת אירועי המשט, אין את החיידק של לינדנשטראוס. ואולי זו בדיוק הסיבה שברגע שראה את הרכב הוועדה, החליט מבקר המדינה להיכנס לעובי הקורה. במשך כמה ימים הוא ישב על הגדר והמתין להתפתחויות, מבלי לומר באופן מחייב אם יירדש משרדו לסוגייה. יום אחרי שהתבררו

מי הם חברי הוועדה, קפץ המבקר למים והודיע על הקמת ועדה מטעמו. בעוד טירקל וחבריו יפיקו מסקנות מתונות, יגרוף המבקר את הבולטות והכותרות.

את הכישלון הראשון רשמה ועדת טירקל עוד לפני שהתחילה לפעול. חבריה, שבין יתר הדברים יבדקו גם את חוסר התפקוד של

אי שם ב-2004, כשהיה חופשי והרבה יותר מאושר, טילפן האזרח אהוד ברק לח"כ בייגה שחט. במהלך השיחה סיפר לו שר האוצר לשעבר שביקר באחרונה בחדר המלחמה של צ'רצ'יל בלונדון והמליץ לברק לקפוץ לשם גם. כמה חודשים אחר כך, בשעת לילה מאוחרת, מתקשר ראש הממשלה לשעבר לבייגה לחלוק רשמים. "אברהם", אמר אז שר הביטחון דהיום לשוחט, "הייתי בונקר של צ'רצ'יל. הוא בדיוק כמוני", צהל ברק, "הוא אהב לנהל את הקרבות בלילות, בדיוק כמוני". וואלה, צדק. בדומה לצ'רצ'יל, שהצליח בעזרת חייל קומנדו אחד בלבד לחדור לעיר באיטליה ולקחת 42 שבויים, רשם גם שר הביטחון הצלחה כשבועזרת חייל אחד בלבד, סרן בנימין נתניהו, הצליח לסובב את העולם על האצבע ולהקים ועדת חקירה ללא חקירה, שתהיה אפקטיבית בדיוק כמו קפה ללא קפאין. ועדה ללא שיניים, תרתי משמע. אלא שבניגוד לצ'רצ'יל, זה גם כמעט החייל היחיד שלו. אחרי שפורסם השבוע שהשר בנימין (פואד) בן-אליעזר מקדם מהלך להרצת יו"ר ההסתדרות, עופר עיני, לראשות המפלגה, נשאר ברק די לבד בצמרת. יש סקרים, דרך אגב, שהצמרת הזו מסתכמת בארבעה מנדטים בלבד. השבוע גם איבד את תמיכת צעירי המפלגה כשמיכל בירן, העוזרת הפרלמנטרית הנמרצת של ח"כ שלי יחימוביץ', עקפה